

Джерела:

1. Малюга Л. Юридична природа поняття «соціальний захист дітей-інвалідів»/ Л. Малюга // Юридичний вісник. - 2014. - № 1. - С. 40-45.
2. Калашнікова Л. В. Проблеми соціального захисту інтересів родин, що виховують дітей з інвалідністю та дітей з обмеженими можливостями здоров'я. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Соціологічні дослідження сучасного суспільства: методологія, теорія, методи. - 2018. - Вип. 41. - С. 49-55.
3. Розвиток трудового потенціалу як складова соціальної безпеки України: монографія / С. В. Вишновецька, М. І. Іншин, В. Л. Костюк, І. С. Сахарук та ін. / за ред. М. І. Іншина, І. С. Сахарук. Київ: ФОП Маслаков, 2018. 544 с.

Науковий керівник: Малюга Леся Юріївна д.ю.н, доцент кафедри трудового права та права соціального забезпечення Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Коблов Артем Олександрович

здобувач вищої освіти факультету цивільної

та господарської юстиції

Національного університету «Одеська юридична академія»

ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ

Питання важливості захисту прав людей з інвалідністю буде актуальним у будь-який час. За даними Державної служби статистики України, станом на січень 2021 року в нашій державі проживає близько 2,7 мільйонів осіб з інвалідністю, що дорівнює приблизно 6,4 % від усіх громадян. Саме тому, постійний розвиток та вдосконалення політики у цьому напрямку завжди є необхідним і своєчасним.

Відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні», особою з інвалідністю є особа зі стійким розладом

функцій організму, що при взаємодії із зовнішнім середовищем може призводити до обмеження її життєдіяльності, внаслідок чого держава зобов'язана створити умови для реалізації нею прав нарівні з іншими громадянами та забезпечити її соціальний захист. Також, в ст.6 зазначається, що захист прав, свобод і законних інтересів осіб з інвалідністю забезпечується в судовому або іншому порядку, встановленому законом. Україна вже розробила багато механізмів, які сприяють вдалому, доречному та повному захисту осіб з інвалідністю. Одним із органів, який виконує такі завдання, є Міністерство соціальної політики.

Міністерство соціальної політики є центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері захисту прав осіб з інвалідністю. Метою такої політики є забезпечення дотримання прав та свобод, гарантованих особам з інвалідністю законодавством України та міжнародно-правовими актами.

Мінсоцполітики проводить роботу щодо створення суспільного середовища рівних можливостей для осіб з інвалідністю та інтеграції їх у суспільне життя.

Міністерство відкрито до діалогу та активно співпрацює з громадськими об'єднаннями осіб з інвалідністю на партнерських засадах відповідно до Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю, Факультативного протоколу до неї та інших нормативно-правових актів [1].

Крім того, Міністерство соціальної політики контролює та координує діяльність Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю. Це неприбуткова бюджетна установа, основними завданнями якої є фінансове забезпечення заходів щодо соціальної захищеності осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю в Україні, забезпечення в межах своїх повноважень реалізації заходів щодо зайнятості та працевлаштування осіб з інвалідністю, зокрема, сприяння створенню робочих місць та багато іншого [2].

Серед основних законодавчих актів, в якому зазначаються основні способи захисту осіб з інвалідністю є Конвенція про права осіб з інвалідністю,

яку Україна підписала 13 грудня 2006, а вже ратифікувала 16 грудня 2009. В ній зазначаються основні міжнародні стандарти забезпечення та захисту прав і свобод цих людей. Мета Конвенції полягає у заохоченні, захисті та забезпеченні повного і рівного користування людьми з інвалідністю усіма правами людини та основоположними свободами, поліпшення умов їх життєдіяльності, зміцненні поваги до них. Цією Конвенцією Україна взяла на себе наступні обов'язки:

- прийняття законодавчих, адміністративних та інших заходів, направлених на заохочення прав людей з інвалідністю, для ліквідації дискримінації;
- захист і заохочення прав людей з інвалідністю в рамках усіх стратегій і програм;
- зупинення будь-якої практики відносно порушення прав людей з інвалідністю;
- забезпечення поваги державним, приватним сектором та окремими особами до прав людей з інвалідністю [3].

Також, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 07.04.2021 № 285 затверджено Національний план дій з реалізації Конвенції про права осіб з інвалідністю на період до 2025 року, який підготовлено Міністерством соціальної політики України на виконання кроку 411 Плану пріоритетних дій Уряду на 2020 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.09.2020 № 1133-р, та відповідно до Указу Президента України від 08.09.2019 № 837 «Про невідкладні заходи з проведення реформ та зміцнення держави».

Захист прав осіб з інвалідністю полягає у активних та злагоджених діях влади, які стосуються пенсійного забезпечення, нарахування компенсаційних та державних допомог, отримання пільг та відповідних соціальних послуг, санаторно-курортному лікуванні, у тому числі встановлення опіки (піклування) або стороннього догляду, наданні реабілітаційних заходів,

забезпеченні технічними та іншими засобами реабілітації, автотранспортом та багато іншого.

Джерела:

1. Міністерство соціальної політики України. Міністерство соціальної політики України. URL: <https://www.msp.gov.ua/timeline/invalidnist.html>
2. Про Фонд соціального захисту осіб з інвалідністю : Положення від 14.04.2011 р. № № 129. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0528-11#Text>.
3. Конвенція про права осіб з інвалідністю (Конвенція про права інвалідів),ред. 06.07.2016, URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_g71#Text

Науковий керівник: Канєнберг-Сандул Оксана Костянтинівна к.ю.н., доцент кафедри міжнародного та європейського права Національного університету «Одеська юридична академія».

Платонова Катерина Дмитрівна

*здобувач магістратури факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ДІТЕЙ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Досліджуючи питання міжнародно-правового захисту дітей під час війни, зазначимо, що міжнародно-правовий захист цивільних осіб в умовах війни є дуже складним завданням. Особливо непросто обмежити негативний вплив збройних конфліктів на незахищену соціальну групу - дітей. Через свій психічний та фізичний рівень розвитку діти не можуть належним чином захистити та врятувати себе від негативного впливу збройних зіткнень, тому забезпечення їх безпеки визнається обов'язком, у тому числі і держави, і міжнародних організацій.

Права дитини складають неподільну частину загальних прав людини. Міжнародно-правовий захист прав дітей - це система міжнародних органів та